

UCHWAŁA Nr XXXIV/356/2021
Sejmiku Województwa Opolskiego
z dnia 19 października 2021 r.

w sprawie przekazania skargi Koła Łowieckiego „Żubr Księży Las” na uchwałę nr XXIII/225/2020 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 27 października 2020 r. w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie oraz zaliczenia obwodów łowieckich do kategorii do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu

Na podstawie art. 18 pkt. 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1668 ze zm.) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.), Sejmik Województwa Opolskiego uchwala co następuje:

§ 1.

Postanawia się przekazać skargę Koła Łowieckiego „Żubr Księży Las” na uchwałę nr XXIII/225/2020 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 27 października 2020 r. w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie oraz zaliczenia obwodów łowieckich do kategorii wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu. Odpowiedź na skargę stanowi załącznik do uchwały Sejmiku Województwa Opolskiego.

§ 2.

Do podpisania odpowiedzi na skargę upoważnia się Marszałka Województwa Opolskiego.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Marszałkowi Województwa Opolskiego.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

DRW-I.7131.19.2021

Opole, dnia 19 października 2021 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Opolu
ul. Koźnego 70
45 – 372 Opole**

Skarżący:

Koło Łowieckie „Żubr Księży Las”, 42-674 Wilkowice, ul. Księżoleśna 1
Zastępowane przez adwokata Mateusza Weissensteinera
Kancelaria Adwokacka, 44-100 Gliwice, ul. Górnych Wałów 7/31

Organ:

Sejmik Województwa Opolskiego, ul. Piastowska 14, 45-082 Opole, NIP 754-307-75-65

Zaskarżana uchwała:

Uchwała Nr XXIII/225/2020 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 27 października 2020 r. w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie oraz zaliczenia obwodów łowieckich do kategorii.

wps: brak

ODPOWIEDŹ ORGANU NA SKARGĘ

Działając w imieniu Organu, na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.) w zw. z art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2020 r. poz.1668 ze zm.), w odpowiedzi na skargę z dnia 15 września 2021 r. (data wpływu: 20.09.2021r.), wnoszę o: odrzucenie skargi na uchwałę Nr XXIII/225/2020 w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie oraz zaliczenia obwodów łowieckich do kategorii, która została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Opolskiego z 2020 r. pod poz. 3670, a z ostrożności procesowej w razie nieuwzględnienia wniosku wnoszę o jej oddalenie.

UZASADNIENIE

W dniu 27 października 2020 r. Sejmik Województwa Opolskiego podjął uchwałę Nr XXIII/225/2020 w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie oraz zaliczenia obwodów łowieckich do kategorii, która została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Opolskiego z 2020 r. pod poz. 3670.

Pismem z dnia 15 września 2021 r. Koło Łowieckie „Żubr Księży Las”, ul. Księżoleśna 1, 42-674 Wilkowice, zastępowane przez adwokata Mateusza Weissensteinera Kancelaria Adwokacka

ul. Górnych Wałów 7/31, 44-100 Gliwice, na podstawie art. 90 ust. 1 ustawy o samorządzie województwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1668 z późn. zm.) zaskarżyło w całości uchwałę Sejmiku Województwa Opolskiego Nr XXIII/225/2020 z dnia 27 października 2020 r.

Zaskarżonej uchwale Pełnomocnik zarzucił naruszenie przepisów:

- 1) art. 19 ust 1-3 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 263 ze zm.) poprzez zaniechanie przeprowadzenia konsultacji projektu uchwały ze związkami zawodowymi, a w szczególności z takimi reprezentatywnymi organizacjami związkowymi jak: Związek Leśników Polskich czy NSZZ Solidarność - Krajowa Sekcja Pracowników Leśnictwa,
- 2) art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 8 października 1982 r. o społeczno-zawodowych organizacjach rolników (Dz. U. z 2019 r. poz. 491 ze zm.) w zw. z art. 8 ustawy z 7 kwietnia 1989 r. o związkach zawodowych rolników indywidualnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 210 ze zm.) poprzez zaniechanie przeprowadzenia konsultacji projektu uchwały ze związkami zawodowymi rolników indywidualnych, a w szczególności z taką organizacją związkową jak Opolskim Wojewódzkim NSZZ Rolników Indywidualnych,
- 3) art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 8 października 1982r. o *społeczno-zawodowych organizacjach rolników* (Dz. U. z 2019 r. poz. 491 ze zm.) poprzez zaniechanie przeprowadzenia konsultacji projektu uchwały z organizacjami społeczno-zawodowymi rolników, o których mowa w art. 3 ustawy.
- 4) art. 5 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003r. o *działalności pożytku i o wolontariacie* (Dz. U. z 2020 r. poz. 1057 z późn. zm.) oraz § 4 załącznika do uchwały nr I/13/2014 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 28 listopada 2014 r. w sprawie przyjęcia „Regulaminu konsultowania aktów prawa miejscowego z organizacjami pozarządowymi w dziedzinach dotyczących działalności statutowej tych organizacji oraz z Radą Działalności Pożytku Publicznego Województwa Opolskiego” (Dz. Urz. Woj. Opol. z 2014 r. poz. 2745) poprzez niezgodne z przepisami przeprowadzenie konsultacji z organizacjami pozarządowymi,
- 5) art. 27 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1995r. *Prawo łowieckie* (Dz. U. z 2020 r. poz. 1683 ze zm.) poprzez niezaproszenie przedstawicieli dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich z terenu województwa opolskiego do udziału w pracach zespołu, o którym mowa w art. 27 ust. 4 ustawy Prawo łowieckie,
- 6) art. 23 i 25 ustawy *Prawo łowieckie* poprzez nieutworzenie obwodu nr 150 o powierzchni mniejszej niż 3000 ha, na utworzenie którego zgodę wyraził Minister Środowiska w decyzji z dnia 11 lipca 2019 r. DL-Zł.415.1.2019, pomimo, iż utworzenie tego obwodu wymagały wskazane przepisy, a sam obwód spełniałby wszystkie wynikające z przepisów kryteria jakie winien spełniać obwód łowiecki.
- 7) art. 27 ust. 16 ustawy *Prawo łowieckie* poprzez nierozpoznanie przez Sejmik Województwa Opolskiego wszystkich uwag zgłoszonych do projektu uchwały Sejmiku Województwa Opolskiego z 27 października 2020 r. XXIII/225/2020 w sprawie *podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie oraz zaliczenia obwodów łowieckich do kategorii* (Dz. Urz. Woj. Opol. z 2020 r. poz. 3670).

Odnosząc się do powyższego, skarżony Organ podnosi, co następuje:

Co się tyczy najdalej idącego wniosku procesowego – o odrzucenie skargi – wskazać należy w pierwszej kolejności, iż w dniu 12 kwietnia 2021 strona skarżąca wniosła już skargę na w/w

uchwałę Sejmiku Województwa Opolskiego. Prawomocnym postanowieniem z dnia 29 lipca 2021 r., sygn. akt: II SA/Op 320/21 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu odrzucił skargę Koła łowieckiego „Żubr Księży Las” z uwagi na stwierdzenie, że strona skarżąca nie posiada interesu prawnego we wniesieniu skargi na w/w akt prawa miejscowego. W szczególności WSA w Opolu stwierdził w uzasadnieniu w/w postanowienia, że „w orzecznictwie sądownoadministracyjnym bezwzględnie zaakceptowany został pogląd, zgodnie z którym regulacja przepisu art. 90 ust. 1 u.s.w. uzależnia skuteczność wniesionej skargi od wykazania legitymacji skargowej, której podstawą jest naruszenie zaskarżonym aktem interesu prawnego lub uprawnienia skarżącego we wskazanym wyżej rozumieniu tego przepisu. Tak więc, u podstaw legitymacji skargowej podmiotu wnoszącego skargę musi istnieć konkretny, wynikający z określonej normy prawnej, przynajmniej temu podmiotowi określone korzyści prawne - interes prawny. Interes ten musi być własny, osobisty, indywidualny, czyli nie można go wywodzić z sytuacji prawnej innego podmiotu. Nadto, interes prawny powinien mieć charakter bezpośredni, konkretny i realny, a o tym, czy konkretnemu podmiotowi przysługuje w danej sprawie chroniony interes prawny, decyduje przepis prawa. Najczęściej będą to przepisy prawa materialnego, jednakże mogą to być również przepisy procesowe lub ustrojowe (por. wyroki NSA z dnia 18 stycznia 2007 r., sygn. akt II OSK 1627/06, 315977, z dnia 11 maja 2006 r., sygn. akt II OSK 145/06, CBOSA). Podkreślić przy tym należy, że nawet ewentualna sprzeczność uchwały z prawem nie daje legitymacji do wniesienia skargi, jeżeli uchwała ta nie narusza prawem chronionego interesu prawnego lub uprawnienia skarżącego (por. wyrok NSA z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. akt I OSK 1503/18, CBOSA). Od tak pojmowanego interesu prawnego należy natomiast odróżnić interes faktyczny, to jest sytuację, w której dany podmiot jest wprawdzie bezpośrednio zainteresowany rozstrzygnięciem sprawy, nie może jednak tego zainteresowania poprzeć przepisami prawa. Przymiotu strony sądownoadministracyjnej nie ma zatem osoba, która swój udział w postępowaniu opiera na potrzebie ochrony interesu faktycznego (por.: M. Jagielska, A. Wiktorowska, P. Wajda, w: R. Hauser, M. Wierzbowski (red.), "Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz", Wyd. C.H.Beck 2015, s. 299-301, wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia: 28 września 2011 r., sygn., akt II GSK 909/10; 12 maja 2011 r., sygn. akt I OSK 1043/10; 4 marca 2011 r., sygn. akt II OSK 419/10, dostępne na stronie internetowej: orzeczenia.nsa.pl). Przenosząc powyższe uwagi na grunt rozpatrywanej sprawy stwierdzić należy, że strona skarżąca nie wykazała, aby w wyniku zaskarżonej uchwały doszło do naruszenia jej interesu prawnego. Interesu prawnego, który polegałby na istnieniu związku między skarżonym rozstrzygnięciem organu administracji, a własną indywidualną sytuacją. (...) Strona skarżąca nie wskazała przepisu prawa powszechnie obowiązującego z którego wynikałby jej interes prawny a także nie wykazała również związku pomiędzy chronionym przez taki przepis prawem lub uprawnieniem, który zostałby naruszony przez zakwestionowany akt. Tym samym strona nie wykazała, że zaskarżona uchwała narusza jej interes prawny lub uprawnienie.”

Fakt braku posiadania przez koło łowieckie legitymacji czynnej do wniesienia skargi na uchwałę w przedmiocie podziału województwa na obwody łowieckie z uwagi na brak interesu prawnego został potwierdzony również przez Naczelnego Sąd Administracyjny W uzasadnieniu wyroku z dnia 9 lipca 2009 r., sygn.. akt: II OSK 123/09 NSA wprost stwierdził, że „sąd I instancji trafnie przyjął, że skarżący nie miał interesu prawnego w niniejszej sprawie. Mieć interes prawny w postępowaniu sądownoadministracyjnym to tyle, co wskazać przepis prawa powszechnie obowiązującego, na którym wnoszący pismo opiera swoje żądanie. Skarżący nie wskazał takiego przepisu, bo i nie mógł go wskazać, albowiem ani w Prawie łowieckim, ani w przepisach wykonawczych do tej ustawy nie ma przepisu, który uprawniałby koła łowieckie do formułowania

swego stanowiska w kwestii ustalania granic obwodów łowieckich, które następnie powinno być brane pod uwagę przez właściwe w sprawie organy.”

W aktualnie wniesionej skardze z dnia 15 września 2021 r. skarżące Koło Łowieckie ponownie wskazało, że zaskarżona uchwała wywarła bezpośredni wpływ na sferę praw i obowiązków skarżącego, a tym samym naruszyła jego interes prawny w rozumieniu art. 90 ust. 1 ustawy o samorządzie województwa. Zgodnie z art. 50 § 1 i 2 PPSA uprawnionym do wniesienia skargi jest każdy, kto ma w tym interes prawny, prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich, Rzecznik Praw Dziecka oraz organizacja społeczna w zakresie jej statutowej działalności, w sprawach dotyczących interesów prawnych innych osób, jeżeli brała udział w *postępowaniu administracyjnym*. Uprawnionym do wniesienia skargi jest również inny podmiot, któremu ustawy przyznają prawo do wniesienia skargi. Jednocześnie na mocy art. 53 § 2a ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi jeżeli ustawa nie przewiduje środków zaskarżenia w sprawie będącej przedmiotem skargi i nie stanowi inaczej, skargę można wnieść w każdym czasie. Nadto stosownie do aktualnego brzmienia art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone przepisem aktu prawa miejscowego, wydanym w sprawie z zakresu administracji publicznej, może zaskarżyć przepis do sądu administracyjnego. Z brzmienia przytoczonych przepisów wynika, że aby skutecznie zaskarżyć uchwałę organu jednostki samorządu terytorialnego do sądu administracyjnego, konieczne jest wykazanie przez skarżącego interesu prawnego.

W ocenie organu strona skarżąca nie sprostала temu wymogowi. W skardze wskazała, że zaskarżona uchwała narusza jej interes prawny poprzez naruszenie jej prawa własności i prawa do prowadzenia działalności regulowanej przepisami ustawy Prawo łowieckie. W uzasadnieniu skargi twierdzi wprawdzie, że na terenie województwa opolskiego (w części obwodu łowieckiego śląskiego nr 37) posiada własną infrastrukturę niezbędną do prowadzenia działalności łowieckiej, jednakże na dowód przedstawiła kopię aktu notarialnego, na mocy którego nabyła określone w nim nieruchomości, ale położone na terenie województwa śląskiego.

W tym miejscu należy zauważyć, że zgodnie ze znowelizowanym brzmieniem art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1995 r. – Prawo łowieckie (Dz. U. z 2020 r., poz. 1683 ze zm.) podziału na obwody łowieckie oraz zaliczenia obwodów łowieckich do kategorii, o których mowa w art. 26a ust. 1, a także zmiany granic obwodu lub zmiany zaliczenia obwodu do kategorii dokonuje w obrębie województwa sejmik województwa, w drodze uchwały, stanowiącej akt prawa miejscowego. Oznacza to, że w aktualnym stanie prawnym (w odróżnieniu od poprzednio obowiązującego) sejmik danego województwa ma kompetencje do ustalania granic obwodów łowieckich tylko na terenie tego województwa. W konsekwencji Sejmik Województwa Opolskiego nie jest władny do normatywnego wypowiedzania się w odniesieniu do nieruchomości położonych na terenie województwa śląskiego.

Ponadto przedmiotem zaskarżonej uchwały jest podział województwa na obwody łowieckie. Uchwała ta zatem w żaden sposób nie ingeruje w prawo własności strony skarżącej.

Należy również wskazać, że stosownie do art. 28 ust. 1 i 1a Prawa łowieckiego obwody łowieckie wydzierżawia się kołom łowieckim Polskiego Związku Łowieckiego, z zastrzeżeniem ust. 1a; obwody łowieckie podlegają wydzierżawieniu przez Polski Związek Łowiecki tylko wtedy, gdy żadne koło łowieckie nie jest zainteresowane ich dzierżawieniem i tylko do czasu złożenia oferty przez koło łowieckie. Ponadto na mocy art. 29 ust. 1 i 1a ww. ustawy obwody łowieckie wydzierżawiają, na wniosek Polskiego Związku Łowieckiego, po zasięgnięciu opinii wójta (burmistrza, prezydenta miasta) oraz właściwej izby rolniczej: (1) obwody łowieckie leśne - dyrektor regionalnej dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe; (2) obwody łowieckie polne - starosta,

wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej; (3) obwody łowieckie znajdujące się na terenie więcej niż jednego powiatu - starosta powiatu, na terenie którego znajduje się największa część obwodu łowieckiego; obwód łowiecki obejmujący obszar gruntów pozostających w zarządzie organów wojskowych lub przydzielonych tym organom do wykorzystania może być wydzierżawiony kołom łowieckim za zgodą tych organów. Powyższe oznacza, że sejmik województwa dokonuje jedynie podziału województwa na obwody łowieckie, ale nie ma żadnych kompetencji do zarządzania nimi, w szczególności ich wydzierżawiania. W konsekwencji nie jest wykluczone zaistnienie stanu faktycznego, w którym nawet gdyby powstał wnioskowany przez stronę skarżącą obwód łowiecki nr 150, to nie zostałby on jej wydzierżawiony i również wtedy strona nie mogłaby tam prowadzić działalności łowieckiej. W szczególności poczynienie nakładów w infrastrukturę położoną w dotychczasowym obwodzie łowieckim nie powoduje powstania roszczenia Koła łowieckiego o zawarcie umowy dzierżawy obwodu łowieckiego ustanowionego na podstawie uchwały podjętej w oparciu o aktualne brzmienie art. 27 Prawa łowieckiego. Powyższa konstatacja prowadzi również do kolejnego wniosku, że nawet brak ustanowienia obwodu nr 150 nie pozbawia strony skarżącej wystąpienia do właściwego organu o dzierżawę innego obwodu łowieckiego. Ponadto w zakresie zarzutu potencjalnego pozbawienia prawa pierwszeństwa w dzierżawie należy podkreślić, że rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 18 stycznia 2021 r. w sprawie trybu składania i rozpatrywania wniosków o dzierżawę obwodów łowieckich oraz kryteriów oceny tych wniosków i wnioskodawców (Dz. U. z 2021 r., poz. 139) zostało opublikowane w dniu 21 stycznia 2021 r. i weszło w życie w terminie 7 dni od dnia jego ogłoszenia, a zatem już na etapie skargi wniesionej przez stronę skarżącą w dniu 12 kwietnia 2021 r. strona mogła przedmiotową okoliczność powołać dla wykazania jej interesu prawnego we wniesieniu skargi, czego jednakże nie uczyniła, jak również zaniechała wniesienia skargi kasacyjnej od postanowienia WSA w Opolu z dnia 29 lipca 2021 r. w przedmiocie odrzucenia jej skargi. Ponieważ w dacie wniesienia pierwotnej skargi do WSA w Opolu w/w rozporządzenie weszło w życie, oznacza to, że tenże Sąd wydając postanowienie z dnia 29 lipca 2021 r., sygn. akt: II SA/Op 320/21 (w przedmiocie odrzucenia skargi) wziął pod uwagę zapisy w/w rozporządzenia i nie wywiódł z nich interesu prawnego koła łowieckiego do wniesienia skargi na uchwałę w przedmiocie podziału województwa na obwody łowieckie.

Na marginesie należy zauważyć, że przepisy w/w rozporządzenia (szersza argumentacja w tym zakresie znajduje się w dalszej części niniejszej odpowiedzi na skargę) nie mówią nic o pierwszeństwie w dzierżawie dotychczasowego obwodu łowieckiego na rzecz koła łowieckiego, które wcześniej je dzierżawiło. Zarówno dotychczasowi dzierżawcy, jak i nowi dzierżawcy na podstawie przepisów w/w rozporządzenia podlegają ocenie punktowej, gdzie ocenia się całokształt prowadzonej gospodarki łowieckiej. Zgodnie z § 7 ust. 2 tegoż rozporządzenia jeżeli dotychczasowy dzierżawca uzyskał co najmniej 65% maksymalnej liczby punktów, obwód łowiecki wydzierżawia się temu wnioskodawcy. Strona skarżąca nie wykazała, że gdyby powstał obwód łowiecki nr 150 - spełniłaby ten warunek (przy zastosowaniu kryteriów opisanych w § 4 tego rozporządzenia).

W szczególności podkreślić należy, że ustawodawca wskazał w art. 25 ustawy PŁ zasady, jakimi należy kierować się przy tworzeniu obwodów łowieckich, tj.:

Obwody łowieckie są tworzone przy uwzględnieniu następujących zasad:

- 1) optymalnego zaspokojenia potrzeb w zakresie ochrony, zachowania i rozwoju preferowanych gatunków zwierzyny;*
- 2) unikania dzielenia zbiorników wodnych;*
- 3) ustalania przebiegu granic po naturalnych lub wyraźnych znakach w terenie.*

Z powyższego wynika, że przy tworzeniu obwodów łowieckich są brane przede wszystkim kwestie związane z możliwością prowadzenia na danym terenie gospodarki łowieckiej, a nie ich dalsza dzierżawa przez dzierżawców czy zarządców obwodów łowieckich.

Strona skarżąca, próbując wykazać, że ma interes prawny we wniesieniu skargi, podnosi także zarzut, że Sejmik Województwa Opolskiego w sposób niewłaściwy rozpoznał uwagi do projektu skarżonej uchwały, w tym uwagi samego skarżącego. Szersze ustosunkowanie się do tego zarzutu znajduje się w dalszej części niniejszej odpowiedzi na skargę, niemniej jednak w tym miejscu podkreślić należy, iż nierozpatrzenie uwag do projektu aktu prawa miejscowego nie powoduje, że podmiot je wnoszący zyskuje w ten sposób interes prawny do zaskarżenia tego aktu do sądu administracyjnego.

Ponadto brzmienie art. 27 ust. 10 zd. drugie Prawa łowieckiego (uwagi wniesione po terminie pozostawia się bez rozpatrzenia) nie uzasadnia twierdzenia, że uwagi wniesione przez stronę skarżącą do projektu zaskarżonej uchwały powinny zostać rozpatrzone przez Sejmik Województwa Opolskiego, jeżeli zostały wniesione w terminie, a to z uwagi na treść art. 27 ust. 9 Prawa łowieckiego, które określa podmioty uprawnione do wniesienia uwag (uwagi do projektu uchwały, o której mowa w ust. 1, może wnieść każdy właściciel albo użytkownik wieczysty nieruchomości objętej projektem uchwały); strona skarżąca przedmiotowego warunku nie spełnia.

W tym stanie rzeczy uznać należy, iż skarżące Koło Łowieckie nie wykazało, że posiada interes prawny w złożeniu skargi do sądu administracyjnego na omawianą uchwałę Sejmiku Województwa Opolskiego, a zatem skarga ta – w ocenie tut. organu – powinna podlegać odrzuceniu na podstawie art. 58 § 1 pkt 6 PPSA w związku z art. 50 PPSA i art. 90 ust. 1 ustawy o samorządzie województwa.

Należy również zauważyć, iż zgodnie z art. 58 ust. 1 pkt 4 PPSA Sąd odrzuca skargę jeżeli sprawa objęta skargą pomiędzy tymi samymi stronami jest w toku lub została już prawomocnie osądzona. Jak już wyżej wskazano, WSA w Opolu odrzucił już prawomocnie skargę Koła Łowieckiego „Żubr Księży Las” na zaskarżoną uchwałę Sejmiku Województwa Opolskiego. Tut. organowi znane jest ugruntowane stanowisko zarówno judykatury, jak i doktryny, że „z mocy powagi rzeczy osądzonej korzystają tylko orzeczenia rozstrzygające merytorycznie sprawę sądownoadministracyjną. W postępowaniu sądownoadministracyjnym chodzi o rozstrzygnięcie sporu co do legalności działania organu administracji, a więc sporu pomiędzy osobą kwestionującą to działanie a organem, którego działania (niedziałania) skarga dotyczy. Orzeczenie proceduralne nie rozstrzyga tego sporu. W przypadku odrzucenia skargi sąd administracyjny nie bada jej zasadności, lecz jedynie stwierdza okoliczność uzasadniającą to odrzucenie. Zaskarżony akt lub czynność pozostaje w mocy tak jak, gdyby skarga do sądu w ogóle nie została wniesiona.” (wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 11 lipca 2017 r., sygn. akt: II SAB/Rz 36/17, CBOSA). Wydaje się jednakże niedopuszczalne, aby ta sama strona, w stosunku do której Sąd wydał już prawomocne postanowienie w przedmiocie odrzucenia skargi z uwagi na brak wykazania interesu prawnego w jej wniesieniu, wielokrotnie skarżyła ten sam akt prawa miejscowego, skoro nawet jeżeli miała możliwość wykazania swojego interesu prawnego (tut. organ w dalszym ciągu jednakże kwestionuje, aby skarżąca takowy interes posiadała), to nie uczyniła tego w pierwotnym postępowaniu zarówno przed wojewódzkim sądem administracyjnym, jak i odstępując od złożenia środka zaskarżenia od postanowienia odrzucającego pierwotnie wniesioną skargę.

W przypadku nie uwzględnienia wniosku o odrzucenie skargi, z ostrożności procesowej, tut. Organ wnosi o oddalenie skargi.

W pierwszej kolejności strona skarżąca zarzuca tut. organowi zaniechane przeprowadzenia konsultacji ze wskazanymi tam organami. Zauważyć jednakże należy, iż aktualne brzmienie art. 27 PŁ

– odnoszącego się do podziału województwa na obwody łowieckie - zostało uchwalone w wykonaniu wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10.07.2014 r., sygn. akt: P 19/13, który orzekł, iż część przepisów ustawy Pł, w tym art. 27 ust. 1 w zw. z art. 26 Pł, są niezgodne z art. 64 ust. 1 w zw. z art. 64 ust. 3 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP ze względu na to, że ustawodawca, określając zasady podziału na obwody łowieckie w województwie, nie zapewniał ochrony praw osób posiadających nieruchomości objęte wymogami obwodu łowieckiego, a tym samym w sposób niewłaściwy dokonał wyważenia podlegających ochronie wartości, a ograniczenia wprowadzane ze względu na ochronę środowiska stanowiły nadmierną ingerencję w prawo własności. Omawiany przepis ustanowił zatem szczegółową procedurę podziału województwa na obwody łowieckie. W szczególności zwrócić uwagę należy na brzmienie przepisu art. 27 ust. 8 pkt 1 Pł, zgodnie z którym marszałek województwa po przygotowaniu projektu uchwały, o której mowa w ust. 1 (dotyczącej podziału województwa na obwody łowieckie oraz zaliczenia obwodów łowieckich do kategorii), kolejno: występuje o: (a) opinię do: (–) właściwego dyrektora regionalnej dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, (–) Polskiego Związku Łowieckiego, (–) właściwej izby rolniczej, (b) uzgodnienie do: (–) właściwego wojewody, (–) organów wojskowych - w przypadku gdy podział na obwody łowieckie obejmuje grunty pozostające w zarządzie tych organów albo powierzone tym organom do wykorzystania. Ponadto na mocy art. 27 ust. 8 pkt 3 Pł osoby uprawnione mogą wnieść uwagi do projektu uchwały, przy czym stosownie do art. 27 ust. 9 Pł uwagi do projektu uchwały, o której mowa w ust. 1, może wnieść każdy właściciel albo użytkownik wieczysty nieruchomości objętej projektem uchwały. Cytowane wyżej przepisy ustanawiają zatem szczegółową procedurę uchwalania uchwały sejmiku województwa w sprawie podziału województwa na obwody łowieckie oraz zaliczenia obwodów łowieckich do kategorii. Marszałek województwa, przygotowując bowiem projekt uchwały w pierwszej kolejności powołuje zespół, który jest jego organem opiniodawczo-doradczym w zakresie przygotowania projektu uchwały (art. 27 ust. 4-6 Pł). Następnie – po opracowaniu projektu – marszałek występuje o opinie i uzgodnienia do właściwych organów, wprowadza zmiany do projektu uchwały wynikające z rozpatrzenia opinii i dokonanych uzgodnień; ogłasza o sporządzeniu projektu uchwały oraz wyłożeniu jej do publicznego wglądu i umieszczeniu na stronie internetowej urzędu marszałkowskiego, wyznacza termin na składanie uwag do projektu uchwały, informując o formie i miejscu składania uwag; wyklada projekt uchwały do publicznego wglądu oraz umieszcza go na stronie internetowej urzędu marszałkowskiego; rozpatruje uwagi do projektu; wprowadza zmiany do projektu uchwały wynikające z rozpatrzenia uwag; w niezbędnym zakresie ponownie zasięga opinii organów, o których mowa w pkt 1 lit. a), ponawia uzgodnienia z organami, o których mowa w pkt 1 lit. b) i wreszcie przedstawia projekt uchwały sejmikowi województwa wraz z zestawieniem nieuwzględnionych uwag lub opinii (art. 27 ust. 8 Pł). W dalszej kolejności, jeżeli sejmik województwa stwierdzi konieczność dokonania zmian w przedstawionym projekcie uchwały, w tym także w wyniku uwzględnienia uwag lub opinii do projektu uchwały, czynności, o których mowa w ust. 8, ponawia się w zakresie niezbędnym do dokonania tych zmian, przy czym przedmiotem ponowionych czynności można uczynić część projektu uchwały objętą zmianą; sejmik województwa, przed podjęciem uchwały, o której mowa w ust. 1, kieruje projekt uchwały do zaopiniowania przez zespół, o którym mowa w ust. 4, i wprowadza zmiany wynikające z rozpatrzenia jego opinii, a następnie podejmując uchwałę, o której mowa w ust. 1, rozstrzyga jednocześnie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu uchwały nieuwzględnionych przez marszałka województwa (art. 27 ust. 14-16 Pł).

Tym samym trudno zgodzić się ze Skarżącym, że Organ nie podjął próby ustalenia kręgu podmiotów, z którymi winien konsultować projekt zaskarżonej uchwały. Tak szczegółowa procedura

art. 27 Pł jest wynikiem wcześniej wymienionego wyroku Trybunału Konstytucyjnego oraz prac ustawodawczych i zapewnia udział w konsultacjach nad projektem szerokiego ogółowi społeczeństwa i w opinii Organu wyczerpuje katalog uprawnionych podmiotów, które powinny brać udział w tej procedurze.

Zauważyć przy tym należy, iż wszelkie konsultacje przewidziane w ww. procedurze zostały w niniejszej sprawie przeprowadzone. Organ przeprowadził poza ww. procedurą również dodatkowe konsultacje z organizacjami pozarządowymi, jednakże powyższe wynikało z wewnętrznych regulacji Samorządu Województwa Opolskiego, tj. w oparciu o uchwałę Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 28 listopada 2014 r. nr I/13/2014 w sprawie przyjęcia „Regulaminu konsultowania aktów prawa miejscowego z organizacjami pozarządowymi w dziedzinach dotyczących działalności statutowej tych organizacji oraz z Radą Działalności Pożytku Publicznego Województwa Opolskiego”.

Strona skarżąca zarzuca zaskarżonej uchwale naruszenie art. 19 ust. 1-3 ustawy z dnia 23.05.1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2019 r., poz. 263 ze zm.) – poprzez zaniechanie przeprowadzenia konsultacji projektu uchwały ze związkami zawodowymi, a w szczególności z reprezentatywnymi organizacjami związkowymi, takimi jak: Związek Leśników Polskich, czy NSZZ Solidarność – Krajowa Sekcja Pracowników Leśnictwa. Zgodnie z cyt. przepisami organizacja związkowa, reprezentatywna w rozumieniu ustawy o Radzie Dialogu Społecznego, ma prawo opiniowania założeń i projektów aktów prawnych w zakresie objętym zadaniami związków zawodowych. Nie dotyczy to założeń projektu budżetu państwa oraz projektu ustawy budżetowej, których opiniowanie regulują odrębne przepisy (ust. 1); organy władzy i administracji rządowej oraz organy samorządu terytorialnego kierują założenia albo projekty aktów prawnych, o których mowa w ust. 1, do odpowiednich władz statutowych związku, określając termin przedstawienia opinii nie krótszy jednak niż 30 dni. Termin ten może zostać skrócony do 21 dni ze względu na ważny interes publiczny. Skrócenie terminu wymaga szczególnego uzasadnienia. Bieg terminu na przedstawienie opinii liczy się od następnego dnia roboczego, z wyłączeniem soboty, następującego po dniu przekazania założeń albo projektu wraz z informacją określającą termin przedstawienia opinii. Nieprzedstawienie opinii w wyznaczonym terminie uważa się za rezygnację z prawa jej wyrażenia (ust. 2); założenia albo projekty aktów prawnych, o których mowa w ust. 1, wraz z informacją określającą termin przedstawienia opinii, organy władzy i administracji rządowej oraz organy samorządu terytorialnego przekazują na odpowiedni adres elektroniczny wskazany przez właściwy organ statutowy związku. Opinia związku jest przesyłana na odpowiedni adres elektroniczny wskazany przez organ władzy lub administracji rządowej albo organ samorządu terytorialnego w informacji określającej termin przedstawienia opinii (ust. 2¹); w razie odrzucenia w całości lub w części stanowiska związku, właściwy organ administracji rządowej lub samorządu terytorialnego informuje o tym związek na piśmie, podając uzasadnienie swojego stanowiska. W razie rozbieżności stanowisk związek może przedstawić swoją opinię na posiedzeniu właściwej komisji sejmowej, senackiej lub samorządu terytorialnego (ust. 3). Z brzmienia przytoczonych przepisów wynika, że związki zawodowe mają kompetencje do opiniowania projektów aktów prawnych w zakresie objętym zadaniami związków zawodowych. Tymczasem stosownie do art. 4 i 6 w/w ustawy związki zawodowe reprezentują osoby, o których mowa w art. 2 ust. 1 i 3-6 (w szczególności osoby wykonujące pracę zarobkową), a także bronią ich godności, praw oraz interesów materialnych i moralnych, zarówno zbiorowych, jak i indywidualnych; związki zawodowe współuczestniczą w tworzeniu korzystnych warunków pracy, bytu i wypoczynku.

Jak już wyżej wskazano zaskarżona uchwała Sejmiku Województwa Opolskiego dotyczy podziału województwa na obwody łowieckie i w żaden sposób nie dotyczy praw i obowiązków osób

wykonyjących pracę zarobkową i innych osób wskazanych w art. 2 w/w ustawy. W skardze strona skarżąca wskazuje, że koła łowieckie (dzierżawcy obwodów łowieckich) zatrudniają pracowników, jednakże na tę okoliczność nie przytacza żadnych dowodów, w szczególności, że sama zatrudnia pracowników.

Strona skarżąca w skardze sformułowała również dwa zarzuty oparte na rzekomym naruszeniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 8.10.1982 r. o społeczno-zawodowych organizacjach rolników (Dz. U. z 2019 r., poz. 481 ze zm.), w tym w związku z art. 8 ustawy z dnia 7.04.1989 r. o związkach zawodowych rolników indywidualnych (Dz. U. z 2019 r., poz. 210 ze zm.) – poprzez zaniechanie przeprowadzenia konsultacji projektu uchwały ze związkami zawodowymi rolników indywidualnych, a w szczególności z Opolskim Wojewódzkim NSZZ Rolników Indywidualnych, a także poprzez zaniechanie przeprowadzenia konsultacji projektu uchwały z organizacjami społeczno-zawodowymi rolników, o których mowa w art. 3 ustawy. Zgodnie z w/w przepisami organizacje rolników, reprezentując potrzeby oraz interesy zawodowe i społeczne rolników indywidualnych, uczestniczą w: (1) kształtowaniu i realizacji polityki rolnej i społecznej w zakresie: rozwoju i ochrony własności indywidualnych gospodarstw rolnych, gospodarki ziemią, ochrony gruntów rolnych, gospodarki wodnej, nasiennictwa i hodowli zwierząt, infrastruktury rolniczej i społecznej wsi, ochrony środowiska naturalnego, rzeczowych ubezpieczeń rolnych, systemu kredytowego i podatkowego w stosunku do indywidualnych gospodarstw rolnych, ochrony zdrowia ludności wiejskiej, zabezpieczenia socjalnego mieszkańców wsi, rozwoju oświaty, kultury, sportu oraz turystyki na wsi; (2) ustalaniu poziomu i zasad kształtowania cen na środki produkcji rolniczej i usług dla rolnictwa, określaniu wielkości i zasad zaopatrzenia gospodarstw indywidualnych w środki produkcji oraz w ocenie ich jakości; (3) ustalaniu warunków kontraktacji oraz cen skupu i sprzedaży produktów rolnych, usług produkcyjnych dla rolnictwa i usług dla ludności wiejskiej oraz norm i zasad klasyfikacji produktów rolnych (4) ustalaniu zasad i warunków kooperacji w rolnictwie; (5) opracowywaniu planów społeczno-gospodarczych w części dotyczącej wsi i rolnictwa, a także planów zagospodarowania przestrzennego gmin i wsi; (6) sprawowaniu społecznej kontroli nad funkcjonowaniem jednostek organizacyjnych obsługujących rolnictwo i mieszkańców wsi (art. 4 ust. 1 USZOR); uprawnienia, o których mowa w ust. 1, organizacje rolników realizują poprzez: przedkładanie właściwym organom państwowym i państwowym jednostkom organizacyjnym oraz organizacjom spółdzielczym i innym organizacjom powołanym do wykonywania zadań na rzecz rolnictwa indywidualnego swego stanowiska w postaci opinii, wniosków, postulatów i żądań, inicjowanie regulacji prawnych oraz opiniowanie projektów lub udział w opracowywaniu aktów prawnych oraz udział w negocjacjach w sprawach wymienionych w ust. 1 (art. 4 ust. 2 USZOR); związki działające na podstawie niniejszej ustawy mają prawa i obowiązki, jakie przepisy ustaw przyznają społeczno-zawodowym organizacjom rolników w zakresie reprezentacji i obrony praw oraz interesów rolników (art. 8 ust. 1 UZZRI). Analiza w/w przepisów prowadzi do wniosku, że – analogicznie jak w przypadku kompetencji związków zawodowych – kompetencje społeczno-zawodowych organizacji rolników, w tym także związków zawodowych rolników indywidualnych, są enumeratywnie wymienione w ustawach i prawo do wypowiedzania się w sprawach projektów aktów prawnych dotyczą tylko takich aktów prawnych, które mają związek z zakresem działalności tych organizacji. Działalność w zakresie łowiectwa nie jest objęta zakresem regulacji w w/w przepisach. Stosownie bowiem do art. 3 PŁ celem łowiectwa jest: (1) ochrona, zachowanie różnorodności i gospodarowanie populacjami zwierząt łownych; (2) ochrona i kształtowanie środowiska przyrodniczego na rzecz poprawy warunków bytowania zwierzyny; (3) uzyskiwanie możliwie wysokiej kondycji osobniczej i jakości trofeów oraz właściwej liczebności populacji poszczególnych gatunków

zwierzyny przy zachowaniu równowagi środowiska przyrodniczego; (4) spełnianie potrzeb społecznych w zakresie uprawiania myślistwa, kultywowania tradycji oraz krzewienia etyki i kultury łowieckiej. Mając zatem na względzie ustawowe cele łowiectwa, nie sposób uznać, że mieszczą się one w zakresie, w którym społeczno-zawodowe organizacje rolników oraz związków zawodowych rolników indywidualnych mają kompetencje wypowiadać się w odniesieniu do projektów aktów prawnych z tego obszaru.

Należy dodać, że ustawodawca dwutorowo umożliwił środowisku rolniczemu udział w procedurze ustanawiania podziału województwa na obwody łowieckie, tj. poprzez udział przedstawiciela samorządu rolniczego – izb rolniczych (reprezentujących wszystkich rolników) – na każdym etapie procedury, a także poprzez bezpośredni udział rolników jako właścicieli gruntów rolnych w konsultacjach społecznych projektu, w tym możliwość składania uwag do projektu.

W zakresie pkt 4 podstawy skargi, gdzie Skarżący zarzuca naruszenie art. 5 ust. 2 pkt 3 u.d.p.p.w. oraz § 4 załącznika do uchwały konsultacyjnej przekazuję poniższe wyjaśnienia.

Realizując zadanie wynikające z zapisów art. 27 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1683 z późn. zm.), polegające na opracowaniu projektu nowego podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie, Marszałek Województwa Opolskiego zgodnie z art. 27 ust. 8 ww. ustawy zobowiązany był do przeprowadzenia konsultacji społecznych. Tym samym zgodnie z procedurą określoną w ustawie Prawo łowieckie wyłożono do publicznego wglądu projekt nowego podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie, jak również zebrano i rozpatrzono uwagi złożone przez właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych projektem. Sejmik Województwa Opolskiego na podstawie art. 27 ust. 16 ustawy Prawo łowieckie rozstrzygnął o sposobie rozpatrzenia nieuwzględnionych uwag podejmując stosowne uchwały w tym zakresie.

Ponadto przeprowadzono dodatkowe konsultacje zgodnie z zapisami uchwały Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 28 listopada 2014 r. nr I/13/2014 w sprawie przyjęcia „Regulaminu konsultowania aktów prawa miejscowego z organizacjami pozarządowymi w dziedzinach dotyczących działalności statutowej tych organizacji oraz z Radą Działalności Pożytku Publicznego Województwa Opolskiego”.

Uchwałą Nr 2837/2020 z dnia 8 czerwca 2020 r. Zarząd Województwa Opolskiego przyjął *projekt uchwały Sejmiku Województwa Opolskiego w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie oraz zaliczenia obwodów łowieckich do kategorii*, celem skierowania go do konsultacji społecznych. Konsultacje społeczne rozpoczęły się w dniu 10 czerwca 2020 r.

Na podstawie zapisów § 4 ust. 1 „Regulaminu konsultowania aktów prawa miejscowego z organizacjami pozarządowymi w dziedzinach dotyczących działalności statutowej tych organizacji oraz z Radą Działalności Pożytku Publicznego Województwa Opolskiego”, stanowiącego załącznik do Uchwały nr I/13/2014 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 28 listopada 2014 r. oraz zgodnie z przyjętym harmonogramem, ogłoszenie dotyczące przedmiotowych konsultacji zostało zamieszczone wraz z załącznikami w serwisie internetowym organizacji pozarządowych www.ngo.opolskie.pl, w serwisie internetowym Samorządu Województwa Opolskiego www.opolskie.pl, w Biuletynie Informacji Publicznej Samorządu Województwa Opolskiego, na tablicy ogłoszeń Urzędu Marszałkowskiego Województwa Opolskiego oraz przekazane zostało drogą elektroniczną osobom odpowiedzialnym za współpracę z organizacjami pozarządowymi we wszystkich gminach na terenie województwa opolskiego.

Nie można zgodzić się z twierdzeniem Skarżącego, że osobom odpowiedzialnym za współpracę z organizacjami pozarządowymi we wszystkich gminach na terenie województwa opolskiego „Zarząd

Województwa przesłał jedynie ogłoszenie bez projektu uchwały”. Wszystkie osoby odpowiedzialne za współpracę z organizacjami pozarządowymi w poszczególnych gminach na terenie województwa opolskiego posiadają spersonalizowany dostęp do serwisu internetowego organizacji pozarządowych www.ngo.opolskie.pl. Tym samym serwis ten jest podstawową platformą komunikowania się z Organem w sprawach dot. organizacji pozarządowych w gminach. Nie mniej jednak przedmiotowe ogłoszenie oraz projekt uchwały Sejmiku Województwa Opolskiego w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie... zostały w dniu 19 czerwca 2020 r. drogą elektroniczną (pocztą elektroniczną) przesłane przez Pełnomocnika ds. Organizacji Pozarządowych Urzędu Marszałkowskiego Województwa Opolskiego wszystkim osobom odpowiedzialnym za współpracę z organizacjami pozarządowymi we wszystkich gminach na terenie województwa opolskiego. Tym samym dopełniony został wymóg określony w ww. § 4 ust. 1 „Regulaminu konsultowania aktów prawa miejscowego z organizacjami pozarządowymi w dziedzinach dotyczących działalności statutowej tych organizacji oraz z Radą Działalności Pożytku Publicznego Województwa Opolskiego”.

Z uwagi na trwający stan epidemii „COVID-19” i obowiązujące ograniczenia, w celu umożliwienia skutecznego poinformowania zainteresowanych przedstawicieli pozarządowych organizacji społecznych, Zarząd Województwa Opolskiego uchwałą nr 2931/2020 z dnia 22 czerwca 2020 r. wydłużył terminu prowadzonych konsultacji o kolejne 14 dni, tj. do 8 lipca 2020 r. Mając powyższe na uwadze, zgodnie z przyjętym harmonogramem konsultacje społeczne prowadzone były w wydłużonym okresie niż to wynika bezpośrednio z ww. przepisów, tj. w terminie od 10 czerwca do 8 lipca 2020 r.

W zakresie pkt 5 podstawy skargi, gdzie Skarżący zarzuca naruszenie art. 27 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1683 z późn. zm.) poprzez „niezaproszenie przedstawicieli dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich z terenu województwa opolskiego do udziału w pracach zespołu, o którym mowa w art. 27 ust. 4 ustawy Prawo łowieckie” przekazuję poniższe wyjaśnienia.

Zgodnie z delegacją określoną w art. 27 ust. 4 ustawy Prawo łowieckie Marszałek Województwa Opolskiego zobowiązany był do powołania zespołu, który jest jego organem opiniodawczo-doradczym w zakresie przygotowania projektu uchwały. Tym samym w skład zespołu wchodzi dwóch przedstawicieli Zarządu Województwa Opolskiego, przedstawiciele Dyrektora RDLP w Katowicach i Dyrektora RDLP w Łodzi, przedstawiciele Zarządu Okręgowego PZŁ w Opolu i Częstochowie oraz przedstawiciel Izby Rolniczej w Opolu. W zakresie wskazanych wątpliwości Skarżącego „czy osoby wchodzące w skład zespołu były umocowane do podejmowania w jego ramach wiążących decyzji” informuję, że w celu powołania ww. zespołu Marszałek Województwa Opolskiego wystąpił do właściwych instytucji określonych w art. 27 ust. 5 ww. ustawy o wskazanie swoich przedstawicieli. Zgodnie z otrzymanymi zwrotnymi informacjami Zarządzeniem nr 87/2018 z dnia 10 września 2018 r. Marszałek powołał te osoby do prac w Zespole opiniodawczo-doradczym w zakresie przygotowania projektu uchwały w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie oraz zaliczenia obwodów łowieckich do kategorii, o których mowa w art. 26a ust. 1 ustawy Prawo łowieckie.

Przepisy procedury dotyczącej podziału na obwody łowieckie, określonej w art. 27 ustawy Prawo łowieckie nie obligują marszałka do publikowania dokumentów w oparciu, o które ustalony został skład zespołu. Stąd niezrozumiały jest zarzut nie publikowania tych informacji. Szczególnie, że Skarżący mógł wystąpić w trybie dostępu do informacji publicznej o udostępnienie wszystkich dokumentów w tej sprawie, a tego nie uczynił. Należy dodać, że Skarżący kilkakrotnie występował do

tutejszego Organu o inne dokumenty związane z procedurą podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie i zawsze takie otrzymywał.

Jednocześnie, w zakresie ww. wątpliwości Skarżącego, należy podkreślić, że przedmiotowy zespół jak to zostało określone w ustawie Prawo łowieckie jest wyłącznie organem opiniodawczo-doradczym marszałka w zakresie przygotowania projektu uchwały. Tym samym wszystkie rozwiązania prezentowane przez zespół Marszałkowi Województwa Opolskiego nie miały charakteru wiążącego, lecz opinii.

W toku prowadzonych prac nad projektem podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie, na podstawie ww. art. 27 ust. 6 ustawy Prawo łowieckie, zaproszono do udziału w pracach zespołu opiniodawczo-doradczego, o którym mowa w art. 27 ust. 4 ustawy Prawo łowieckie, wszystkich dzierżawców i zarządców obwodów łowieckich, którzy dzierżawią obecnie w całości lub w części obwody łowieckie na terenie województwa opolskiego (pismo nr DRW-7131.11.21.2019.MA z dnia 11 października 2019 r.). Tym samym twierdzenie określone w uzasadnieniu do pkt. 5 podstawy skargi, że zaproszenia do prac ww. zespołu opiniodawczo-doradczego nie otrzymał Skarżący jest nieprawdziwe wobec dowodów:

- e-mail z dnia 21 października 2019 r. skierowany do Pana Jerzego Woźniaka – Prezesa Koła Łowieckiego Żubr Księży Las, przy którym przekazano: Zaproszenie dzierżawców i zarządców na posiedzenie Zespołu oraz Harmonogram posiedzenia Zespołu w dniu 29.10.2019 r.,
- e-mail z dnia 22 października 2019 r. od Pana Jerzego Woźniaka, przy którym podziękował za zaproszenie i potwierdził obecność przedstawicieli Zarządu Koła Łowieckiego w przedmiotowych pracach Zespołu w osobach Pan Jerzy Woźniak – Prezes Zarządu i Robert Kosmal – Łowczy koła.

Ponadto potwierdzeniem udziału Skarżącego w pracach ww. Zespołu, podczas których omawiano: przebiegi granic proponowanych nowych obwodów łowieckich, prezentowano materiał graficzny obwodów łowieckich z omówieniem terenów wyłączonych, a także dokonywano kategoryzacji obwodów łowieckich jest lista obecności z posiedzenia Zespołu nr 7, które odbyło się 29 października 2019 r. i gdzie widnieją podpisy trzech przedstawicieli Zarządu Koła Łowieckiego Żubr Księży Las, tj.: Roland Kosmol – Łowczy, Jerzy Woźniak – Prezes i Wojciech Turyk – Wiceprezes.

Z korespondencji prowadzonej z Kołem Łowieckim Żubr Księży Las wynika, że w 2019 r., tj. w okresie kiedy prowadzone były ww. prace Zespołu, Koło to posiadało siedzibę w województwie śląskim. Powyższa informacja dowodzi, że Organ nie kierował się kryterium siedziby danego podmiotu i nie ograniczał się do dzierżawców i zarządców obwodów łowieckich, których siedziby znajdowały się tylko na terenie województwa opolskiego.

Odnosząc się do kwestii braku udziału w pracach Zespołu Zarządu Okręgowego Polskiego Związku Łowieckiego w Katowicach informuję, że zgodnie z art. 27 ust. 5 pkt. 3 ustawy Prawo łowieckie w skład zespołu wchodzi przedstawiciele właściwych zarządów okręgowych Polskiego Związku Łowieckiego. W pracach zespołu nie brał udziału Zarząd Okręgowy PZŁ w Katowicach, gdyż teren województwa opolskiego jest poza właściwością terytorialną tego okręgu. Właściwość terytorialna okręgowych organów łowieckich oraz wykaz okręgów łowieckich i ich granice zostały dokładnie określone w załączniku nr 4 Statutu Polskiego Związku Łowieckiego. Zgodnie z zapisami tego załącznika na terenie województwa opolskiego swoją właściwość terytorialną posiadają tylko dwa okręgi PZŁ (Okręg PZŁ w Częstochowie w zakresie powiatu oleskiego oraz Okręg PZŁ w Opolu w zakresie pozostałych powiatów województwa opolskiego). Okręg PZŁ w Katowicach nie jest również dzierżawcą ani zarządcą żadnego z obwodów łowieckich na terenie województwa opolskiego. Mając powyższe na uwadze oraz fakt, że teren objęty uchwałą, zgodnie z intencją ustawodawcy, nie

wykracza poza granice województwa opolskiego brak było podstaw prawnych do udziału w pracach zespołu przedstawicieli Okręgu PZŁ w Katowicach.

W zakresie pkt 6 podstawy skargi, gdzie Skarżący zarzuca naruszenie art. 23 i 25 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1683 z późn. zm.) poprzez „nieutworzenie obwodu łowieckiego nr 150 o powierzchni mniejszej niż 3000 ha, na utworzenie którego zgodę wyraził Minister Środowiska w decyzji z 11 lipca 2019 r. DL-ZŁ.415.1.2019...” przekazuję poniższe wyjaśnienia.

Marszałek Województwa Opolskiego zrealizował zadanie wynikające ze znowelizowanych zapisów art. 27 ustawy z dnia 13 października 1995r. Prawo łowieckie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1683 z późn. zm.), polegające na opracowaniu projektu uchwały Sejmiku Województwa Opolskiego *w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie oraz zaliczenia tych obwodów łowieckich do kategorii*. Znowelizowane zapisy art. 27 ustawy Prawo łowieckie wymusiły konieczność dokonania całkiem nowego podziału województwa na obwody łowieckie. Tym samym należy podkreślić, że nie jest to aktualizacja dotychczasowego podziału, jak to błędnie próbuje argumentować skarżący. Ponadto zgodnie z ww. procedurą brak jest możliwości tworzenia obwodów łowieckich wykraczających poza granice danego województwa. Tym samym granice obwodów „aktualnie transgranicznych” w dokonywanym nowym podziale województwa na obwody łowieckie musiały zostać dostosowane do granic województwa, co miało miejsce m.in. w przypadku obwodu łowieckiego nr 37 położonego częściowo w województwie opolskim i śląskim.

Koło łowieckie Żubr Księży Las wystąpiło z wnioskiem z dnia 10 sierpnia 2018 r. o utworzenie obwodu łowieckiego z części śląskiego obwodu łowieckiego nr 37, aktualnie położonego w województwie opolskim, który po dopasowaniu do granic województwa opolskiego miałby powierzchnię mniejszą niż 3 tys. ha. Na podstawie ww. wniosku wystąpiono do Ministra Środowiska o wyrażenie zgody na utworzenie obwodu łowieckiego mniejszego niż 3 tys. ha., tj. obwodu mniejszego niż najmniejsza powierzchnia, którą dopuszcza ustawa Prawo łowieckie (art. 23, ust. 2). Minister Środowiska decyzją nr DL-ZŁ.415.1.2019 z dnia 11 lipca 2019 r. zezwolił na utworzenie obwodu łowieckiego mniejszego niż 3 tys. ha z części śląskiego obwodu łowieckiego nr 37. Przywołana decyzja Ministra Środowiska nie obliuguje Marszałka do tworzenia takiego obwodu, a jedynie rozstrzyga czy istnieje ewentualnie taka możliwość na etapie przygotowywania projektu uchwały. To sejmik województwa zgodnie z art. 27 ust. 1 ustawy Prawo łowieckie dokonuje podziału województwa na obwody łowieckie.

Założenia projektu podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie zostały przedłożone na posiedzeniu Zarządu Województwa Opolskiego w dniu 18 listopada 2019 r. Jedną z omawianych szczegółowo kwestii była koncepcja utworzenia obwodu łowieckiego mniejszego niż 3 tys. ha o nr 150. W tym przypadku Marszałek Województwa Opolskiego wraz z pozostałymi Członkami Zarządu Województwa Opolskiego uznał, że korzystniejszym rozwiązaniem będzie utworzenie większych obwodów łowieckich w tym rejonie poprzez przyłączenie terenu proponowanego nowego obwodu nr 150 (opolska część obwodu nr 37) do sąsiednich obwodów łowieckich, które aktualnie dzierżawione są przez Koło łowieckie Dzik Dobrodzień oraz Kł Uroczysko Olesno. Podstawą do rezygnacji z utworzenia obwodu łowieckiego mniejszego niż 3 tys. ha (obwodu nr 150) było stanowisko, że jeśli w ocenie Ministra Środowiska i Kł Żubr Księży Las możliwe było prowadzenie racjonalnej gospodarki łowieckiej na mniejszym obszarze, to włączenie tego terenu do większego obwodu nie może mieć negatywnego wpływu na realizację ustawowych zadań w zakresie łowiectwa i jest korzystniejsze w dłuższej perspektywie czasu. W skutek powyższego dokonano

podziału tego terenu i włączono go do sąsiadujących ze sobą nowych obwodów łowieckich nr 46 i 59. Powyższe rozwiązanie wpisywało się w wypracowaną w trakcie prac koncepcję tworzenia większych niż dotychczas obwodów łowieckich. Rozwój mieszkalnictwa i zajmowanie coraz to nowych terenów rolnych i leśnych pod inwestycje powoduje, że tereny łowieckie (na których prowadzi się gospodarkę łowiecką) w poszczególnych obwodach łowieckich są coraz mniejsze. Dlatego w trakcie prowadzenia prac nad projektem nowego podziału województwa opolskiego starano się tworzyć większe niż dotychczas obwody łowieckie. Skutkiem tego jest mniejsza ilość obwodów łowieckich (147 w nowym podziale) w stosunku do obecnych 158 obwodów łowieckich. Istotnym aspektem merytoryczny dotyczącym nowego podziału na obwody łowieckie jest fakt, że Zespół opiniodawczo-doradczy na posiedzeniu nr 8 w dniu 24 września 2020 r. pozytywnie zaopiniował ostateczny projekt uchwały Sejmiku Województwa Opolskiego w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie oraz zaliczenia obwodów łowieckich do kategorii (Uchwała Zespołu nr 33/2020). Przedmiotowa uchwała została podjęta jednogłośnie.

Odnosząc się do argumentacji określonej w uzasadnieniu do pkt 6 skargi, gdzie Skarżący próbuje udowodnić, że:

- przedmiotowa uchwała „powoduje ... pozaustawowe i nieuzasadnione żadnymi racjami gospodarczymi i społecznymi ograniczenie praw Skarżącego do dalszego prowadzenia na terenie województwa opolskiego gospodarki łowieckiej”,
- uchwała narusza prawo własności Skarżącego. „Odmowa utworzenia obwodu łowieckiego nr 150 powoduje, że cała infrastruktura Skarżącego znajdująca się na terenie województwa opolskiego staje się praktycznie bezużyteczna. Jednocześnie brak możliwości prowadzenia działalności przez Skarżącego de facto uniemożliwia prowadzenie racjonalnej gospodarki w dawnej tzw. części śląskiej obwodu 37.” - jest w ocenie Organu nieprawdziwa i stoi w sprzeczności z ustawowymi regulacjami określonymi w art. 29 ustawy Prawo łowieckie.

Jak to zostało wykazane powyżej, zaskarżona uchwała Sejmiku Województwa Opolskiego nr XXIII/225/2020 z dnia 27 października 2020 r. w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie oraz zaliczenia obwodów łowieckich do kategorii (Dz. Urz. Woj. Op. z 2020 r. poz. 3670) stanowi wykonanie znowelizowanych regulacji określonych w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1683 z późn. zm.), na podstawie której wszystkie samorządy województw w Polsce zobowiązane zostały do dokonania nowych podziałów województw na obwody łowieckie.

Jednocześnie, na podstawie ww. przepisów obecne byty w postaci obwodów łowieckich, jak również umowy dzierżawy tych obwodów łowieckich zachowują ważność z mocy prawa do dnia 31 marca 2022 r. Powyższe dotyczy wszystkich obwodów łowieckich w Polsce.

Zgodnie z powyższym ww. uchwałą ustalony został zupełnie nowy podział województwa opolskiego na obwody łowieckie. W tej sytuacji trudno mówić o naruszeniu prawa własności w kontekście kontynuacji prowadzenia gospodarki łowieckiej na tym terenie. Szczególnie, że Koło łowieckie Żubr Księży Las podczas konsultacji społecznych projektu skarżonej uchwały (na etapie składania uwag na podstawie art. 27 ust. 9 ustawy Prawo łowieckie), jak już wcześniej wspomniano nie udowodniło, że jest w posiadaniu prawa własności lub wieczystego użytkowania jakiegokolwiek nieruchomości na terenie województwa opolskiego, tj. w granicach obejmujących obszar skarżonej uchwały. Przedłożony wraz ze skargą akt notarialny z 25 lutego 2019 r. rep. A662/2019 również tego

nie potwierdza, gdyż dotyczy nieruchomości położonych w województwie śląskim, a nie w województwie opolskim.

Nie można zgodzić się również z argumentacją Skarżącego, że „cała infrastruktura łowiecka znajdująca się na terenie województwa opolskiego staje się praktycznie bezużyteczna”. Umowy dzierżawy obwodów łowieckich, z godnie z zapisami art. 29 ustawy Prawo łowieckie co do zasady są umowami okresowymi. Każdy dzierżawca (koło łowieckie) decydując się na dzierżawę danego obwodu łowieckiego zobowiązuje się do prowadzenia gospodarki łowieckiej poprzez m.in. ponoszenie odpowiednich nakładów na zagospodarowanie łowisk, w tym na budowę urządzeń łowieckich. Sam Skarżący wskazał, że są to informacje wykazywane w sprawozdaniach rocznych (rocznych planach łowieckich). Nie można zatem prowadzić gospodarki łowieckiej bez ponoszenia tych nakładów. Mając powyższe na uwadze, tj. potencjalną możliwość zmiany dzierżawcy danego obwodu łowieckiego, ustawodawca w art. 29 ust 4 ustawy Prawo łowieckie uregulował kwestie rozliczania nakładów na zagospodarowanie obwodu łowieckiego poniesionych przez dotychczasowego dzierżawcę z nowym dzierżawcą obwodu łowieckiego.

Wyjaśnienia jednak wymaga wywód Skarżącego, który próbuje udowodnić, że skarżoną uchwałą utracił pierwszeństwo w możliwości wydzierżawienia nowoutworzonego obwodu łowieckiego.

Skarżona uchwała w żaden sposób nie ogranicza prawa Skarżącego do wnioskowania o dzierżawę nowych obwodów łowieckich utworzonych na terenie województwa opolskiego.

Przywołane w uzasadnieniu skargi przepisy rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie trybu składania i rozpatrywania wniosków o dzierżawę obwodów łowieckich oraz kryteriów oceny tych wniosków i wnioskodawców zostały ogłoszone po opublikowaniu skarżonej uchwały, tj. dnia 18 stycznia 2021 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 139).

Wskazany przez Skarżącego § 7 ww. rozporządzenia stanowi:

- 1. Jeżeli o dzierżawę obwodu łowieckiego ubiega się dotychczasowy dzierżawca, dokonuje się oceny dotychczasowego dzierżawcy i złożonego przez niego wniosku na podstawie kryteriów określonych w § 4.*
- 2. Jeżeli dotychczasowy dzierżawca uzyskał co najmniej 65% maksymalnej liczby punktów, obwód łowiecki wydzierżawia się temu wnioskodawcy.*
- 3. Jeżeli dotychczasowy dzierżawca nie uzyskał liczby punktów określonej w ust. 2, dokonuje się ponownej oceny jego wniosku wraz z wnioskami złożonymi przez innych wnioskodawców.*
- 4. Jeżeli o dzierżawę obwodu łowieckiego ubiega się tylko dotychczasowy dzierżawca, obwód łowiecki wydzierżawia się temu wnioskodawcy, bez względu na liczbę punktów uzyskanych w wyniku oceny dokonanej na podstawie § 4.*

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że ww. przepisy nie mówią nic o pierwszeństwie w dzierżawie dotychczasowego obwodu łowieckiego. Zarówno dotychczasowi dzierżawcy, jak i nowi dzierżawcy na podstawie przepisów ww. rozporządzenia podlegają ocenie punktowej, gdzie ocenia się całokształt prowadzonej gospodarki łowieckiej. Zapisy ww. rozporządzenia nie wprowadziły żadnych ograniczeń w zakresie wnioskowania o dzierżawę jakiegokolwiek obwodu łowieckiego w Polsce. Tym samym Skarżący posiada pełne prawo do wnioskowania o wydzierżawienie każdego z nowo utworzonych obwodów łowieckich na terenie województwa opolskiego, w tym również obwodów nr 46 i 59, do których włączony został teren pierwotnie rozważanego obwodu łowieckiego nr 150.

Trudno zatem zgodzić się z argumentacją, że skarżona uchwała naruszyła jakiegokolwiek prawo Skarżącego do dalszego prowadzenia na terenie województwa opolskiego gospodarki łowieckiej.

W zakresie pkt. 7 podstawy skargi, gdzie Skarżący zarzuca naruszenie art. 27 ust. 16 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1683 z późn. zm.) poprzez „niewłaściwe rozpoznanie uwag zgłoszonych do projektu uchwały, w tym uwagi samego skarżącego” przekazuję poniższe wyjaśnienia.

Sporządzony przez Skarżącego wywód w oparciu o art. 27 ust. 16 ustawy Prawo łowieckie pomija wcześniejsze regulacje ustawowe tego artykułu. Zgodnie z art. 27 ust. 9 uwagi do projektu uchwały, o której mowa w ust. 1, może wnieść każdy właściciel albo użytkownik wieczysty nieruchomości objętej projektem. Tym samym ustawodawca jasno określił krąg podmiotów uprawnionych do wniesienia uwag do projektu uchwały w sprawie podziału na obwody łowieckie. Na podstawie ww. przepisów uwagi wniesione przez podmioty nieuprawnione nie mogły podlegać rozpatrzeniu przez Marszałka Województwa i zostały pozostawione bez rozpatrzenia. Podobnie jak uwaga, która została wniesiona przez podmiot uprawniony, ale została złożona po terminie wyznaczonym w ogłoszeniu (art. 27 ust. 10 ustawy Prawo łowieckie stanowi, że uwagi wniesione po terminie pozostawia się bez rozpatrzenia).

Mając powyższe na uwadze Marszałek Województwa Opolskiego na podstawie art. 27 ust. 8 pkt. 5 ustawy Prawo łowieckie rozpatrzył wszystkie uwagi, które zostały wniesione przez uprawnione podmioty i złożone w wyznaczonym terminie.

Na podstawie z art. 27 ust. 15 ustawy Prawo łowieckie Sejmik Województwa podejmując uchwałę, o której mowa w ust. 1, rozstrzyga jednocześnie o sposobie rozparzenia uwag do projektu uchwały nieuwzględnionych przez marszałka województwa. Tym samym jak to wskazane zostało w skardze Sejmik Województwa Opolskiego podjął stosowne uchwały rozstrzygające o sposobie rozpatrzenia wszystkich uwag nieuwzględnionych przez Marszałka Województwa Opolskiego. Błędne jest twierdzenie Skarżącego, że uwaga wniesiona przez Koło Łowieckie „Żubr Księży Las” została nieuwzględniona i winna podlegać rozpatrzeniu przez Sejmik.

Rozpatrywane były tylko uwagi wniesione zgodnie z art. 27 ust. 9-11 ustawy Prawo łowieckie, tj. zgodnie z wymogami ustawowymi w zakresie właściwej podmiotowości wnoszących uwagi (właściciele i użytkownicy wieczystości nieruchomości objętych projektem uchwały), terminowości wniesionych uwag zgodnie z wyznaczonym w ogłoszeniu terminem na ich wniesienie oraz formy wniesienia uwag. Ponadto podczas konsultacji społecznych projektu skarżonej uchwały, do podmiotów, które nie wykazały swojej właściwej podmiotowości do wniesienia uwag, Marszałek Województwa Opolskiego zwracał się dodatkowym pismem o takie uwiarygodnienie, tj. o przedłożenie informacji o posiadanym prawie własności lub wieczystego użytkowania nieruchomości objętych projektem uchwały.

Koło Łowieckie Żubr Księży Las podczas konsultacji społecznych projektu skarżonej uchwały (na etapie składania uwag na podstawie art. 27 ust. 9 ustawy Prawo łowieckie), jak już wcześniej wspomniano nie udowodniło, że jest w posiadaniu prawa własności lub wieczystego użytkowania jakiegokolwiek nieruchomości na terenie województwa opolskiego, tj. w granicach obejmujących obszar skarżonej uchwały. Przedłożony wraz ze skargą akt notarialny z 25 lutego 2019 r. rep. A662/2019 również tego nie potwierdza, gdyż dotyczy nieruchomości położonych w województwie śląskim, a nie w województwie opolskim. Tym samym uwaga złożona przez ww. Koło łowieckie nie mogła skutecznie zainicjować jej rozpatrzenia przez Marszałka Województwa Opolskiego.

Mając powyższe na uwadze Sejmik Województwa Opolskiego na podstawie art. 27 ust. 16 ustawy Prawo łowieckie, jak to podkreślił Skarżący, rozstrzygał tylko o uwagach nieuwzględnionych przez Marszałka Województwa Opolskiego, natomiast nie rozstrzygał o uwagach zgłoszonych przez

nieuprawnione podmioty, gdyż uwagi takie nie mogły inicjować rozpatrzenia i faktycznie nie były rozpatrywane, w tym m.in. uwaga Skarżącego.

Należy dodać, że Wojewoda Opolski nie wydał rozstrzygnięcia nadzorczego i nie zaskarżył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego uchwały nr XXIII/225/2020 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 27 października 2020 r. w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie oraz zaliczenia obwodów łowieckich do kategorii.

Uchylenie skarżonej uchwały w całości oznacza brak możliwości prowadzenia gospodarki łowieckiej na całym obszarze województwa opolskiego, w tym brak możliwości zabezpieczania upraw właścicieli nieruchomości rolnych przed szkodami wyrządzanymi przez zwierzynę łowną na tym terenie.

Inną poważną konsekwencją związaną z uchyleniem przedmiotowej uchwały jest brak możliwości prowadzenia przez myśliwych, w oparciu o przepisy ustawy Prawo łowieckie, regulacji pogłowia zwierzyny łownej, w tym w szczególności dzików, co w obliczu zagrożenia rozprzestrzeniania się choroby afrykańskiego pomoru świń uniemożliwiłoby prowadzenie jakichkolwiek działań prewencyjnych w tym zakresie.

W tym stanie rzeczy Sejmik Województwa Opolskiego wnosi jak na wstępie.

Załączniki:

1. Skarga z dnia 15 września 2021r. Koła łowieckiego „Żubr Księży Las”, ul. Księżoleśna 1, 42-674 Wilkowice, zastępowanego przez adwokata Mateusza Weissensteinera z Kancelarii Adwokackiej ul. Górnych Wałów 7/31, 44-100 Gliwice
2. Odpowiedź Sejmiku Województwa Opolskiego na skargę – 1 egz.
3. Odpis odpowiedzi Sejmiku Województwa Opolskiego na skargę – 1 egz.
4. Akta sprawy – 4 tomy

UZASADNIENIE

W dniu 27 października 2020 r. Sejmik Województwa Opolskiego podjął uchwałę Nr XXIII/225/2020 w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie oraz zaliczenia obwodów łowieckich do kategorii, która została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Opolskiego z 2020 r. pod poz. 3670.

Pismem z dnia 15 września 2021r. Koło łowieckie „Żubr Księży Las”, ul. Księżoleśna 1, 42-674 Wilkowice, zastępowane przez adwokata Mateusza Weissensteinera Kancelaria Adwokacka ul. Górnych Wałów 7/31, 44-100 Gliwice, na podstawie art. 90 ust. 1 ustawy o samorządzie województwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1668 z późn. zm.) zaskarżyło w całości uchwałę Sejmiku Województwa Opolskiego Nr XXIII/225/2020 z dnia 27 października 2020 r.

Zaskarżonej uchwale Pełnomocnik zarzucił naruszenie przepisów:

- 1) art. 19 ust 1-3 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 263 ze zm.) poprzez zaniechanie przeprowadzenia konsultacji projektu uchwały ze związkami zawodowymi, a w szczególności z takimi reprezentatywnymi organizacjami związkowymi jak: Związek Leśników Polskich czy NSZZ Solidarność - Krajowa Sekcja Pracowników Leśnictwa,
- 2) art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 8 października 1982 r. o społeczno-zawodowych organizacjach rolników (Dz. U. z 2019 r. poz. 491 ze zm.) w zw. z art. 8 ustawy z 7 kwietnia 1989 r. o związkach zawodowych rolników indywidualnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 210 ze zm.) poprzez zaniechanie przeprowadzenia konsultacji projektu uchwały ze związkami zawodowymi rolników indywidualnych, a w szczególności z taką organizacją związkową jak Opolskim Wojewódzkim NSZZ Rolników Indywidualnych,
- 3) art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 8 października 1982r. o *społeczno-zawodowych organizacjach rolników* (Dz. U. z 2019 r. poz. 491 ze zm.) poprzez zaniechanie przeprowadzenia konsultacji projektu uchwały z organizacjami społeczno-zawodowymi rolników, o których mowa art. 3 ustawy.
- 4) art. 5 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003r. o *działalności pożytku i o wolontariacie* (Dz. U. z 2020 r. poz. 1057 z późn. zm.) oraz § 4 załącznika do uchwały nr I/13/2014 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 28 listopada 2014 r. w sprawie przyjęcia „Regulaminu konsultowania aktów prawa miejscowego z organizacjami pozarządowymi w dziedzinach dotyczących działalności statutowej tych organizacji oraz z Radą Działalności Pożytku Publicznego Województwa Opolskiego” (Dz. Urz. Woj. Opol. z 2014 r. poz. 2745) poprzez niezgodne z przepisami przeprowadzenie konsultacji z organizacjami pozarządowymi,
- 5) art. 27 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1995r. *Prawo łowieckie* (Dz. U. z 2020 r. poz. 1683 ze zm.) poprzez niezaproszenie przedstawicieli dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich z terenu województwa opolskiego do udziału w pracach zespołu, o którym mowa w art. 27 ust. 4 ustawy *Prawo łowieckie*,
- 6) art. 23 i 25 ustawy *Prawo łowieckie* poprzez nieutworzenie obwodu nr 150 o powierzchni mniejszej niż 3000 ha, na utworzenie którego zgodę wyraził Minister Środowiska w decyzji z dnia 11 lipca 2019 r. DL-ZŁ.415.1.2019, pomimo, iż utworzenie tego obwodu wymagały wskazane przepisy, a sam obwód spełniałby wszystkie wynikające z przepisów kryteria jakie winien spełniać obwód łowiecki.

- 7) art. 27 ust. 16 ustawy Prawo łowieckie poprzez nierozpoznanie przez Sejmik Województwa Opolskiego wszystkich uwag zgłoszonych do projektu uchwały Sejmiku Województwa Opolskiego z 27 października 2020 r. XXIII/225/2020 w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie oraz zaliczenia obwodów łowieckich do kategorii (Dz. Urz. Woj. Opolskiego. z 2020 r. poz. 3670).

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.) organ przekazuje skargę sądowi wraz z kompletnymi i uporządkowanymi aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie trzydziestu dni od dnia jej otrzymania. Odpowiedź na skargę Koła Łowieckiego „Żubr Księży Las” stanowi załącznik do niniejszej uchwały Sejmiku Województwa Opolskiego

W ocenie tut. Organu skarżące Koło Łowieckie nie wykazało, że posiada interes prawny w złożeniu skargi do sądu administracyjnego na omawianą uchwałę Sejmiku Województwa Opolskiego. Ponadto Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu prawomocnym postanowieniem sygn. akt II SA/Op 320/21 z dnia 29 lipca 2021 r. odrzucił skargę ww. Koła Łowieckiego na przedmiotową uchwałę stwierdzając m.in., że strona skarżąca nie wykazała, że zaskarżona uchwała narusza jej interes prawny lub uprawnienie.

Mając powyższe na uwadze Organ wnosi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego o odrzucenie skargi na uchwałę Nr XXIII/225/2020 w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie oraz zaliczenia obwodów łowieckich do kategorii, która została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Opolskiego z 2020 r. pod poz. 3670.

Szczegółowa procedura określona w obecnym brzmieniu art. 27 ustawy Prawo łowieckie jest wynikiem prac ustawodawczych, których celem była realizacja wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10.07.2014 r., sygn. akt: P 19/13 poprzez określenie takich zasad podziału na obwody łowieckie w województwie, aby zapewniały ochronę praw osób posiadających nieruchomości objęte wymogami obwodu łowieckiego.

Mając powyższe na uwadze Organ stoi na stanowisku, że merytorycznie dopełnił wszystkich wymogów z art. 27 ustawy Prawo łowieckie. Ponadto umożliwiając udział w konsultacjach nad projektem szerokiemu ogółowi społeczeństwa, zapewniona została tym samym ochrona praw osób posiadających nieruchomości objęte nowymi obwodami łowieckimi. Dlatego w przypadku nie uwzględnienia wniosku, Organ z ostrożności procesowej wnosi o oddalenie skargi.